

RECORDAANTAL GENTENAARS VERHUIST NAAR WEST-VLAANDEREN

Keren uitgeweken West-Vl

Nooit eerder verhuisden zo veel Gentenaars naar West-Vlaanderen. Liefst 1.544 Gentenaars, of meer dan vier per dag, trokken vorig jaar met hebben en houden naar onze provincie. Wat is er aan de hand? Verliest Gent zijn wreed wijs imago? Keren uitgeweken West-Vlamingen massaal terug naar de roots? Wij zochten het uit en vroegen het ook aan drie 'migranten'.

DOOR OLIVIER NEESE EN ILSE NAUDTS

Gemiddeld verhuizen bijna vier Gentenaars per dag naar West-Vlaanderen. Dat is bijna dubbel zoveel als twintig jaar geleden. Zijn dat allemaal West-Vlamingen die na hun studies zijn blijven plakken en nu terugkeren? Of zijn het ook veel geboren Gentenaars die het licht hebben gezien? Feit is dat de kloof tussen West-Vlamingen die vertrekken naar Gent en mensen die de omgekeerde beweging maken, kleiner wordt. Is dit het begin van een trend? Ja, zegt Hans Dobbelaere, ceo van het West-Vlaams Economisch Studie-

bureau en zelf Gentenaar die in Brugge werkt. "Wetenschappelijke studies over het fenomeen zijn nog niet beschikbaar, maar we merken wel die tendens dat de situatie zich stilaan aan het omkeren is. De verklaring? Twintig, dertig jaar geleden gingen massaal veel West-Vlamingen studeren aan de universiteit in het nabijgelegen Gent. Velen vonden de stad zo leuk dat ze er bleven hangen. Toch komen ze maandelijks, zo niet wekelijks terug naar hun familie in West-Vlaanderen. Bij sommigen begint het dan toch wel te kriebelen om terug te keren en zich in West-Vlaanderen te settelen."

Ook Chris Weymeis verliet 46 jaar geleden Gent voor Brugge. "Ik ben een geboren en getogen Gentenaar, maar woon al 46 jaar in Brugge. Mijn vrouw is ook Gentse, al woonde ze in haar jeugd een tijdje in Sint-Kruis. Zij had altijd de intentie om terug te keren, en zo ben ik hier beland. Mijn liefde voor Gent blijft groot." Chris is 'pion' van de Gentse Sociëteit in Brugge. Die verenigt al bijna tien jaar de uitgeweken Gentenaars en promoot onder meer het Gentse dialect. "Ik verkondig mijn liefde voor Gent met trots, maar ik voel me hier thuis. Ik ben een Gentenaar die in Brugge woont."

HUIZENPRIJZEN

Volgens Chris Weymeis en Hans Dobbelaere speelt de kostprijs van woningen een belangrijke rol in de terugkeerbeweging van West-Vlamingen. "Huizen in Gent worden duurder en duurder. Terwijl je vanuit bijvoorbeeld Kortrijk of Brugge ook op een half uurtje in Gent staat dankzij de

amelingen massaal terug?

vlotte verbinding via de E40 en de E17. Voor wie in Gent werkt, is de verhuis naar West-Vlaanderen dus geen struikelblok. En terwijl Gent misschien ideaal is voor de jeugd, denken koppels met kinderen of mensen die met pensioen gaan af en toe eerder aan de voordelen van de West-Vlaamse rust, natuur en openheid.”

“Het klopt dat de huizenprijzen in Gent blijven stijgen”, zegt Lorenzo Roman van Vastgoedkantoor Dewaele in Gent. In augustus berekende de krant De Tijd dat de woningprijzen in Gent het voorbije decennium met 56 procent zijn gestegen. Die prijsstijging is mee het gevolg van ouders die liever een goedkope woning kopen voor hun studerende kinderen dan een duur kot te huren. “Daarbij zitten ook veel West-Vlaamse ouders, hoor”, verzekert Lorenzo Roman ons. “Nog veel West-Vlaamse studenten blijven plakken. Maar zodra ze aan een gezinnetje denken, en dromen van een huisje met een tuin, wordt dat in Gent heel duur. Dan lijkt terugkeren naar de roots aanlokkelijk.”

AANTREKKINGSKRACHT

Bovendien heeft West-Vlaanderen de voorbije jaren ook een forse inhaalbeweging gemaakt, stelt Hans Dobbelaere nog. “De KU Leuven is aanwezig in Brugge, daarnaast hebben we Howest, Vives... En we mogen ook de culinaire scholen zoals Ter Groene Poorte niet vergeten. Heel veel West-Vlaamse studenten blijven in hun provincie. En wat we daarbij merken, en dat hebben we wel onderzocht, is dat ze een kot zoeken in de eigen provincie. West-Vlamingen zijn verknocht aan hun provincie.”

Voor alle duidelijkheid: het is niet zo dat Gent plots leegloopt. West-Vlamingen blijven na hun studies nog steeds ‘plakken’ in Gent. Al vijf jaar op rij vestigen meer dan 2.000 West-Vlamingen zich in de Oost-Vlaamse hoofdstad. “Gent is en blijft een stad met een grote aantrekkingskracht voor jongeren. Je merkt het als je er rondloopt: er is tot ‘s avonds laat veel meer leven in de straten dan bijvoorbeeld in Brugge”, aldus Chris Weymeis.

9 % Gentenaars heeft West-Vlaamse roots

Met 22.847 West-Vlamingen op 261.964 inwoners heeft bijna 9 procent van de Gentenaars West-Vlaamse roots. Daarbij zijn de niet-gedomicileerde kotstudenten niet meegerekend.

Daarmee is Gent in feite de 14de grootste stad van West-Vlaanderen. Met 118.241 inwoners is Brugge veruit de grootste, gevolgd door Kortrijk (76.701), Oostende (71.405), Roeselare (62.789) en Waregem (38.260).

Lander Vandecaveye

Kortrijk → Gent → Desselgem

foto Davy Coghe

“Sociaal leven bleef in West-Vlaanderen”

In Gent blijven hangen na de studies: ook Lander Vandecaveye (28), die vooral bekend is als talentvolle volleybal-speler, deed het. “Na een bachelor communicatiemanagement aan de Howest in Kortrijk – die ik combineerde met een topsportstatuut als volleybalspeler – wilde ik ook nog een master behalen”, zegt de geboren Kortrijkzaan. “Daarvoor moest ik naar de Universiteit Gent. Ik besloot om er op kot te gaan, iets wat ook handig bleek toen ik later bij volleybalclub VDK Gent op het hoogste niveau tekende. Ik bleef er plakken. Maar met de jaren merkte ik dat het grootste deel van mijn sociaal leven zich nog altijd in het Kortrijkse afspeelde: mijn familie, mijn dichtste vrienden, mijn volleybalclub Marke-Webis...”

“De reflex om terug naar de roots te willen keren, zag ik ook steeds meer bij mijn vrienden. Terugkomen naar West-Vlaanderen was voor mij een heel gemakkelijke keuze. Het viel me eigenlijk zelfs makkelijker dan toen ik moest beslissen om naar Gent te gaan. Nochtans werkte ik tot in februari dit jaar in Gent. Maar dat speelde voor mij weinig rol. Sinds ik in Desselgem woon, werk ik zelfs in Leuven. Nog verder van huis, dus. Dit voelt gewoon als thuiskomen. En dat het hier in West-Vlaanderen goedkoper wonen is, maakte de beslissing om terug te keren naar de roots nog makkelijker.”

Natacha Waldmann

Leffinge → Gent → Oostende

foto Davy Coghe

“We moesten zelfs onze vrije tijd plannen”

De rust: dat was voor de Oostendse schepen Natacha Waldmann (40) de hoofdreden om tien jaar geleden terug te keren naar West-Vlaanderen. “Zoals zovelen bleef ik na mijn studies hangen in Gent”, vertelt ze. “We kochten er een huis en kregen er een baby. Dat ging zonder zorgen, tot onze oudste zoon groter werd en er een tweede kindje kwam. De woningen in het centrum van Gent zijn niet zo groot, we konden niet terecht in de dichtstbijzijnde school, er was een wachtlijst van de jeugdbeweging... En na enkele keren heb je de Blaarmeersen wel gezien. Op den duur merkten we dat we bijna ieder weekend naar de zee trokken. Heel impulsief besloten we in 2009 om terug te keren. Dat zorgde voor immens veel rust. Naast ons druk beroepsleven moesten we in Gent ook onze vrije heel gedetailleerd plannen. Nu voelen we ons veel vrijer. Als we eens willen uitwaaien, staan we binnen enkele minuten aan de zee – het grootste natuurschap van Vlaanderen. En de voorzieningen in Oostende zijn er de laatste jaren allemaal maar op verbeterd. Toen wij verhuisden, was De Grote Post en dergelijke er nog niet. Onze Gentse vrienden verklaarden ons gek. Tegen mijn man zeiden ze: *binnen de kortste keren zal je willen terugkeren*. Maar stilaan beginnen ze ook rond te kijken...” (lacht)

Stijn Terrie

Gent → Kachtem

KACHTEM – Stijn Terrie (Foto Davy Coghe)

“Bijnaam ‘meneertje alstublieft’ gekregen”

Naast ‘terugkeerders’ verhuizen ook rasechte Gentenaars naar de kustprovincie, zoals Stijn Terrie (38). “Bijna drie jaar geleden volgde ik de liefde van mijn leven naar West-Vlaanderen”, vertelt hij. “Om de kinderen van mijn vriendin in hun vertrouwde omgeving te laten, besloten we om ons hier te vestigen. Ook de vastgoedprijzen speelden zeker een rol. Met de prijs die je hier voor een villa geeft, heb je in Gent hooguit een eenkamersappartement...”

“Mijn vrienden konden maar niet begrijpen dat ik Gent verliet. Zelfs voor de prinses van Engeland zouden zij er niet naar verhuizen. (lacht) Voor Gentenaars wonen er in West-Vlaanderen alleen maar ‘boertjes met een kerktoerenmentaliteit’. Och, onbekend is onbemind, maar het is wel een heel ander leven. Waar ik het meeste moeite mee heb, is de omgang met de middenstanders. In Gent zijn de mensen kordaat, correct en beleefd. Daar vragen de klanten ‘een groot brood gesneden, alstublieft’, hier in het centrum van West-Vlaanderen wordt er gesnauwd om ‘een groot brood gesneden!’. De middenstanders zeggen dat dat hier normaal is. Daar kan ik niet bij. Als die ‘alstublieft’ niet volgt, dan zeg ik het in hun plaats, voor heel de bakkerij. Dan krijg ik wel eens die venijnige blik van ‘dat stukske Gentenaar komt ons hier opvoeden’. In Kachtem heb ik zelfs als de naam ‘meneertje alstublieft’ gekregen.”